

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 3 lipca 1922 r.

w sprawie diet i kosztów podróży funkcyjnarjuszów władz wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa w górnośląskiej części Województwa Śląskiego.

Na mocy ust. 1 art. 36 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 15 lipca 1920 r., zawierającej statut organiczny Województwa Śląskiego (Dz. U. R. P. № 73 poz. 497), w brzmieniu art. 1 ustawy z dnia 18 października 1921 r. (Dz. U. R. P. № 86 poz. 608) w związku z ustępem ostatnim art. 40 powołanej Ustawy Konstytucyjnej w brzmieniu art. 2 ustawy z dnia 30 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 69 poz. 449) stanowią w porozumieniu z Ministrem Skarbu i z Tymczasową Radą Wojewódzką Województwa Śląskiego za zgodą Ministra Skarbu co następuje

ROZDZIAŁ I.**Koszta przeniesienia.**

Art. 1. Funkcjonarjuszom państwowej służby cywilnej, przeniesionym do służby we władzach wy-

miaru sprawiedliwości i więziennictwa w górnośląskiej części Województwa Śląskiego, przynajmniej się tytułem zwrotu kosztów, połączonych z przeniesieniem:

- a) diety dzienne dla funkcjonariusza, jego żony i dzieci,
- b) koszty podróży koleją, statkiem i podróży kolejowej funkcjonariusza, jego żony i dzieci oraz jednego (ej) sługi,
- c) rzeczywiste i konieczne koszty przewozu urządzenia domowego,
- d) ryczałt na pokrycie strat i szkód, połączonych z przewozem urządzenia domowego i z założeniem nowego gospodarstwa, wynoszący jednomiesięczne pełne pobory służbowe, należące się funkcjonariuszowi w miesiącu, w którym nastąpił przewóz urządzenia domowego, pod warunkiem, że funkcjonariusz posiada własne urządzenie domowe.

Art. 2. O ile funkcjonariusze, w art. 1 wymienieni, mieli przed swym przeniesieniem miejsce służbowe poza obszarem górnośląskiej części Województwa Śląskiego, wysokość diet dziennych i kosztów podróży ustala się według przepisów rozporządzeń Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. w sprawie diet i kosztów podróży funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. № 74 poz. 507) i z dnia 30 czerwca 1921 r. w przedmiocie ustalenia wysokości diet, wynagrodzenia rozjazdowego oraz zwrotu kosztów podróży funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. № 66 poz. 422).

Art. 3. Od chwili przybycia do górnośląskiej części Województwa Śląskiego funkcjonariusz państwowej służby cywilnej (art. 1) otrzymuje aż do czasu płatności pierwszych należnych mu w górnośląskiej części Województwa Śląskiego poborów służbowych, diety dzienne, wynoszące jedną trzydziestą część pełnych poborów służbowych, jakiego ów funkcjonariusz pobierał w grupie, w której ma objąć służbę, gdyby był samotny i gdyby mu się należał w owej grupie stopień trzeci płacy. Ułamki marek zaokrągla się w górę do pełnej marki.

Art. 4. Wysokość kosztów przewozu urządzenia domowego ustala Prezes Sądu Apelacyjnego w Katowicach.

Od orzeczenia Prezesa Sądu Apelacyjnego przysługuje w czasokresie ośmiodniowym od doręczenia orzeczenia zażalenie do Ministerstwa Sprawiedliwości.

Art. 5. Funkcjonariusze, wymienieni w art. 1 którzy z powodu braku mieszkania lub z innych bardzo ważnych przyczyn nie mogą na swoje nowe miejsce służbowe w górnośląskiej części Województwa Śląskiego sprowadzić swej rodziny (żony i dzieci), otrzymują na wniosek tytułem odszkodowania za straty, wywołane koniecznością prowadzenia dwóch odrębnych gospodarstw, miesięcznie co najwyżej 50% pełnych poborów, płatne od chwili objęcia urzędowania aż do czasu ustania przyczyn, stojących na przeszkodzie sprowadzeniu rodziny, atoli w żadnym

razie nie dłużej jak do upływu końca tego miesiąca, w którym minie rok od objęcia władzy państwowej w Województwie Śląskim przez Rzeczpospolitą Polską. Ułamki marek zaokrągla się w górę do pełnej marki.

Przyznanie odszkodowania oraz stwierdzenie, że ustaly przyczyny wypłaty tego odszkodowania, należy do Prezesa Sądu Apelacyjnego w Katowicach. Od orzeczenia przysługują środki prawne, wymienione w art. 4 ust. 2.

Art. 6. Przepisy, zawarte w art. 1 do 5, należy stosować odpowiednio do funkcjonariuszów władz wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa w górnośląskiej części Województwa Śląskiego, którzy w chwili przejścia do służby w wymiarze sprawiedliwości lub więziennictwie w górnośląskiej części Województwa Śląskiego nie pełnili państwowej służby cywilnej, o ile zostali przyjęci do służby jako urzędnicy stali.

Natomiast przepisy powyższe nie stosują się: a) do państwowych pracowników, przyjętych na podstawie osobnych z nimi zawartych umów, o ile w nich nie postanowiono czego innego, b) do osób, które przeszły do służby w wymiarze sprawiedliwości w tym celu, aby w ustawowo przewidzianym czasokresie mogły uzyskać dopuszczenie do wykonywania w górnośląskiej części Województwa Śląskiego zawodu adwokackiego (ust. 2 § 4 niem. ordynacji adwokackiej w brzmieniu art. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 16 czerwca 1922 r., o adwokaturze i art. 4 tegoż rozporządzenia — Dz. U. R. P. № 46 poz. 402).

ROZDZIAŁ II.

Koszta podróży służbowych.

Art. 7. Funkcjonariusze władz wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa w Województwie Śląskim otrzymują w razie podróży służbowych (komisyjnych) delegacji lub substytucji, w obrębie Województwa Śląskiego odbywanych, wynagrodzenie wedle przepisów, dotąd na obszarze Województwa Śląskiego obowiązujących.

Art. 8. Funkcjonariusze władz wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa z innych Województw Rzeczypospolitej Polskiej otrzymują w razie podróży służbowych (komisyjnych) delegacji lub substytucji, odbywanych na obszarze górnośląskiej części Województwa Śląskiego obok zwrotu kosztów podróży koleją, statkiem i podwodami diety dzienne w wysokości, ustalonej w art. 3 wedle tych grup, do którychby byli wedle swego stanowiska służbowego zaliczeni, gdyby służbę pełnili w górnośląskiej części Województwa Śląskiego. O ile równorzędnych stanowisk niema, ustalą wynagrodzenie Ministerstwo Sprawiedliwości.

Art. 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*
Minister Skarbu: w z. *Zaczek*